

Loven ikke gaar ud fra, at det overordentlige Invaldefond skulde være Folket uvedkommende, thi ellers vilde en saadan Offentliggørelse paa ingen Maade være paa sit rette Sted. Dersom imidlertid Bestyrelsen for Invaldefondet skulde gaar ud fra den modsatte Anskuelse, saa forekommer det mig rigtigt, at der i dette Tilfælde kunde være Anledning for Rigsdagen til at benytte sig af den Ret, som Grundlovens § 50 giver til at nedsætte en Undersøgelleskommission om dette Forhold; i ethvert Tilfælde troer jeg rigtigt, at denne Sag fortjener at komme under Overveelse i Fremtiden. Jeg hørte ikke, at den høitagtede Finansminister svarede paa mit Spørgsmaal, hvorvidt Bestyrelsen af Invaldefondet maatte være villig til at offentliggøre eller paa anden Maade udsende en fattelig og kort Forklaring om, hvorledes de Individier, der ville søge om Understøttelse af det overordentlige Invaldefond, skulde forholde sig. Jeg troer, at selv om det ikke er en ligefrem juridisk Pligt, saa er det dog en meget stærk moralsk Pligt for Bestyrelsen at gjøre det. Hvad angaar det 7de Punkt, som jeg ikke skal unblade at bemærke, at jeg omtrent anseer for det vigtigste, da svarede den ærede Finansminister derpaa, at et Oversyn aldeles ikke kunde indrømmes Invaliderne. Foraa vidt der nu i Ordet „Oversyn“ skulde ligge, at Resultatet deraf skulde være forpligtende for Bestyrelsen, da skal jeg bemærke, at jeg heller ikke har tænkt mig noget Saadant, men jeg har blot tænkt mig, at et Oversyn skulde have samme Indflydelse paa Bestyrelsen som dennes lægefærdige Medlems Erklæring, hvilken jeg heller ikke troer er bindende for Bestyrelsen, men blot vejledende for den, og af samme Betydning troer jeg, at den Erklæring skulde være, som fremkom ved et saadant Oversyn, og jeg lagde Bægt paa, at et af Medlemmerne af et saadant Oversyn burde være den Læge, der havde attesteret Vedkommendes Svagheit, fordi han bedre end nogen som helst Anden vilde være istand til at bedømme, hvorvidt Svageligheden medfører Afgang i den Paagældendes Arbeidskraft.

Naar den ærede Finansminister siger, at det lægefærdige Medlem af Bestyrelsen ikke unblader at raadføre sig med andre Læger, saa

er det mig meget vel bekendt, men jeg troer, at det ikke til alle Læger er den bedste Fremgangsmaade, naar det lægefærdige Medlem, efterat være blevet enigt med sig selv om, hvorledes Beretningen skal lyde, selv henvider sig til et Par Læger og beskriver dem, hvorledes Patientens Tilstand er; thi i de fleste Tilfælde vil en Erklæring fra disse andre Læger komme til at stemme overens med hans egen. Jeg troer, at en saadan Consultation med andre Læger kun vilde have Noget at betyde, naar disse Læger selv undersøgte Invaliderne, førend Bestyrelsens lægefærdige Medlem havde havt Leilighed til at yttre sig. Jeg ser af den høitagtede Finansministers Besvarelse paa det 8de Punkt, at Bestyrelsen kun ansætter 6 af de 11 Personer, som skulde findes paa Contoiret, men det er mig ubekendt, hvem der nu ansætter de andre; men, naar Loven for Invaldeforsørgelsen siger, at Bestyrelsen har at tage meget Hensyn til Invalider, foraa vidt saadanne søge Posten, saa forekommer det mig at være en meget god Analogie, at slutte deraf, at hvilke Andre, der maatte have Poster at besætte af lignende Slags, ogsaa skulde tage samme Hensyn; jeg troer idetmindste, at det er Lovens Mening. Den høitagtede Finansminister har heller ikke benægtet, at de 2 af disse 6, som Bestyrelsen ansætter, ere fast ansatte og altsaa pensionsberettigede, medens de 4, der ere Invalider, ere ansatte paa 3 Maaneders Opfølgelse. Jeg skal ikke videre opholde mig ved den høitagtede Finansministers Svar, men kun yttre, at jeg er glad over at have fremkaldt dette Svar, og i det Hele taget over at have bragt Sagen under Omtale, fordi jeg troer, at Bestyrelsen af den er saaledes, at en offentlig Omtale af Sagen paa dette Sted kun kan virke gavnligt, uden Hensyn til, hvorvidt flere af disse Meninger maatte være mere eller mindre rigtige, eller ogsaa aabenbar urigtige; thi jeg troer, at det i flere Henseender kan fremkalde en noget mildere Stemning, ligesom det i flere andre Henseender, med Hensyn til det, der ikke er benægtet, vil give en fornyet Bestyrkelse for, at det virkelig i alle Dele ikke er, som det burde være med Hensyn til Bestyrelsens Udførelse af sit Hver-